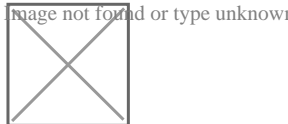

Ο Απόστολος Σίλας και η σχέση του με τον Απ. Παύλο

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Στις 30 Ιουλίου η Εκκλησία μας τίμησε τη μνήμη των Άγιων Αποστόλων **Σίλα, Σιλουανού, Επαινετού, Κρήσκη** και **Ανδρονίκου** εκ των Ο'.

Αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη και ήταν συνεργάτες και συνοδοιπόροι του αποστόλου Παύλου. Ο απ. Σίλας αναφέρεται στα κεφάλαια 15-18 των Πράξεων Αποστόλων, ο απ. Σιλουανός στο Β' Κορινθίους 1:19, στον πρώτο στίχο των επιστολών Α' και Β' προς Θεσσαλονικείς (στους χαιρετισμούς που ο απ. Παύλος και οι συνεργάτες του απευθύνουν προς τους χριστιανούς της Θεσσαλονίκης) και στην Α' Πέτρου (5:12 στους χαιρετισμούς του τέλους, όπου ο άγιος Σιλουανός χαρακτηρίζεται «**πιστός αδελφός**» του απ. Πέτρου). Στην Β' Τιμοθέου ο απ. Κρήσκης (4:10, «**Κρήσκης εις Γαλατίαν**») και στην προς Ρωμαίους οι απόστολοι Επαινετός (16:5) και Ανδρόνικος (16:7).

Ο απ. Σίλας εμφανίζεται για πρώτη φορά στο 15ο κεφάλαιο των Πράξεων. Σε αυτό περιγράφεται η **Αποστολική Σύνοδος** (Δεκέμβριος του 48 μ.Χ.) που ασχολήθηκε με το πολύ σημαντικό πρόβλημα της αναγκαιότητας ή όχι της διενέργειας περιτομής για τη σωτηρία. Η Σύνοδος, όπως ήταν αναμενόμενο, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κάτι τέτοιο δεν είναι αναγκαίο και απέστειλε στους πιστούς της Αντιόχειας επιστολή στην οποία είχαν καταγράψει την απόφαση της συνόδου για να τους ενημερώσει σχετικά.

Ο **απ. Σίλας**, μαζί με τον **απ. Ιούδα**, ως απεσταλμένοι της Εκκλησίας της

Ιερουσαλήμ, συνόδευσαν τους απ. Παύλο και Βαρνάβα στην Αντιόχεια για να μεταφέρουν, πέρα από την επιστολή, και την αγάπη και τη στήριξη των αποστόλων της Ιερουσαλήμ και των μελών της Εκκλησίας της Ιερουσαλήμ στους αδελφούς της Αντιόχειας. Πράγματι, οι πιστοί της Αντιόχειας τους δέχθηκαν με μεγάλη χαρά και ανακούφιση.

Στους τελευταίους στίχους του 15ου κεφαλαίου έχουμε μία μεγάλη ανατροπή στα σχέδια του απ. Παύλου. Ο απ. Παύλος, μετά από διαφωνία με τον απ. **Βαρνάβα** σχετικά με την αξιοπιστία του κοινού συνεργάτη τους του απ. Ιωάννη-Μάρκου, στράφηκε προς τον απ. Σίλα και, εκτιμώντας τις ικανότητές του, τον επέλεξε για συνεργάτη και συνοδοιπόρο του στην σχεδιαζόμενη ιεραποστολική εξόρμηση. Έτσι, Παύλος και Σίλας, την άνοιξη του 49 μ.Χ. ξεκίνησαν το ταξίδι, που είναι γνωστό με τον προσδιορισμό δεύτερη αποστολική περιοδεία, και κατέληξε, μετά από διέλευση από τη **Συρία** και την **Κιλικία**, στην **Μικρά Ασία** (Δέρβη και Λύστρα) σε περιοχές στις οποίες είχε κηρύξει ο απ. Παύλος κατά την πρώτη περιοδεία του. Εκεί, συνάντησαν τον απ. **Τιμόθεο**, τον οποίο πήραν μαζί τους για να τους βοηθήσει στην ιεραποστολή προς τους Ιουδαίους.

Σύντομα, έφτασαν στην **Τρωάδα**, όπου ο απ. Παύλος είχε το γνωστό όραμα με τον Μακεδόνα που τον κάλεσε να περάσει στη Μακεδονία για να τους βοηθήσει (Πράξεων 16:9), και δίχως δισταγμό πέρασαν στην **Σαμοθράκη** και από εκεί στην Νέα Πόλη, την Καβάλα, και εν συνεχεία στους **Φιλίππους**.

Στην πόλη αυτή μπαίνουν οι βάσεις του χριστιανισμού στην Ευρώπη και βαπτίζεται η αγία Λυδία (Πράξεων 16:14-15).

Ένα άλλο θαύμα που έκαναν οι απόστολοι απελευθερώνοντας την παιδίσκη που κατεχόταν από πνεύμα πύθωνος (Πράξεων 16:16-21) εξαγρίωσε αυτούς που την εκμεταλλεύονταν οικονομικά, οι οποίοι οδήγησαν τους δύο αποστόλους στους στρατηγούς της πόλεως από εκεί στη φυλακή.

Ο απ. Σίλας, μαζί με τον απ. Παύλο, ρίχτηκαν στην «**έσωτέρα φυλακή**» (Πράξεων 16:24), δηλαδή στο πιο βαθύ κελλί και δέθηκαν στο όργανο καθηλώσεως και βασανισμού που καλείται «**ξύλο**» για να μην δραπετεύσουν (Πράξεων 16:24).

Με πνευματική χαρά οι δύο απόστολοι στράφηκαν στον Θεό προσευχόμενοι με πίστη. Γύρω στα μεσάνυκτα, σεισμός μεγάλος, αναστάτωση τους πάντες και τα πάντα στη φυλακή και ο δεσμοφύλακας έντρομος, νομίζοντας ότι οι κρατούμενοι διέφυγαν, έκαναν κίνηση αυτοκτονίας για να αποφύγει τις συνέπειες από την απόδρασή τους. Με μεγάλη φωνή ο απ. Παύλος τον ενημέρωσε ότι όλοι ήταν εκεί και τότε εκείνος, εντυπωσιασμένος από την στάση των δύο καταδίκων, έπεσε στα πόδια τους και, αψηφώντας πλέον κάθε κίνδυνο, ζήτησε να του υποδείξουν το δρόμο που θα τον οδηγήσει στη σωτηρία.

Πράγματι, αυτός που πριν λίγο ήταν έτοιμος να αυτοκτονήσει παρέλαβε τους δύο αποστόλους και τους οδήγησε σε μέρος όπου υπήρχε νερό όπου βαπτίστηκε. Την

επομένη οι στρατηγοί των Φιλίππων τους απελευθέρωσαν και τους ζήτησαν να εγκαταλείψουν την πόλη τους.

[Συνεχίζεται]